

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้เรื่อง นิทานคติธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนตามรูปแบบชิปปากับการสอนแบบร่วมมือ ซึ่งได้สรุปผลอภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนิทานคติธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนตามรูปแบบชิปปาระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนิทานคติธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนิทานคติธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนตามรูปแบบชิปปากับการสอนแบบร่วมมือ
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อนิทานคติธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนตามรูปแบบชิปปากับการสอนแบบร่วมมือ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องนิทานคติธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนตามรูปแบบชิปปาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องนิทานคติธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนิทานคติธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนตามรูปแบบชิปปากับการสอนแบบร่วมมือ แตกต่างกัน
4. เจตคติต่อนิทานคติธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนตามรูปแบบชิปปากับการสอนแบบร่วมมือแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 จำนวน 143 โรงเรียน นักเรียนทั้งหมดจำนวน 2,817 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย 2 ขั้นตอนคือ

2.1 สุ่มโรงเรียนจาก 143 โรงเรียนได้ 1 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านบัวชุม ซึ่งมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 ห้องเรียน 42 คน

2.2 สุ่มวิธีสอนให้กับห้องเรียน พบว่า ห้องที่หนึ่ง เป็นกลุ่มที่ใช้การสอนตามรูปแบบซิปปา ห้องที่สองเป็นกลุ่มที่ใช้การสอนแบบร่วมมือ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาเรื่องนิทานคติธรรม จำนวน 8 แผน เวลา 8 ชั่วโมง มีเนื้อหา 8 เรื่อง คือ ความหมายและประเภทของนิทานนิทานเรื่องเทพารักษ์กับคนตัดต้นไม้ นิทานเรื่องหมาป่าฆ่าเสือนิทานเรื่องนกกตัญญูนิทานเรื่องจิ้งจอกโอหังนิทานเรื่องกวางหลบภัย นิทานเรื่องราชสีห์เสียรู้นิทานเรื่องกรรมของกา

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องนิทานคติธรรม จำนวน 8 แผน เวลา 8 ชั่วโมง มีเนื้อหา 8 เรื่อง คือ ความหมายและประเภทของนิทาน นิทานเรื่องเทพารักษ์กับคนตัดต้นไม้ นิทานเรื่องหมาป่าฆ่าเสือนิทานเรื่องนกกตัญญู นิทานเรื่องจิ้งจอกโอหัง นิทานเรื่องกวางหลบภัย นิทานเรื่องราชสีห์เสียรู้ นิทานเรื่องกรรมของกา

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องนิทานคติธรรม เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.804

3.4 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อนิทานคติธรรม เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องนิทานคติธรรม พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการสอนตามรูปแบบซิปปาให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและการสอนแบบร่วมมือ ให้นักเรียนกลุ่มควบคุม

2. ดำเนินการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยทำการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปากับกลุ่มทดลอง และสอนแบบร่วมมือกับกลุ่มควบคุม

3. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อนิทานคติธรรม

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องนิทานคติธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบซิปปาระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนใช้สถิติทดสอบทีแบบ (t-test dependent)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องนิทานคติธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนใช้สถิติทดสอบทีแบบ (t-test dependent)

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องนิทานคติธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนตามรูปแบบซิปปากับการสอนแบบร่วมมือ ใช้สถิติทดสอบทีแบบ (t – test independent)

4. เปรียบเทียบเจตคติต่อนิทานคติธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนตามรูปแบบซิปปากับการสอนแบบร่วมมือ ใช้สถิติทดสอบทีแบบ (t – test independent)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องนิทานคติธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนตามรูปแบบซิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนิทานคติธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนิทานคติธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนตามรูปแบบซิปปา กับการสอนแบบร่วมมือ ไม่แตกต่างกัน

4. เจตคติต่อนิทานคติธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนตามรูปแบบซิปปา กับการสอนแบบร่วมมือไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้เรื่องนิทานคติธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนตามรูปแบบซิปปากับการสอนแบบร่วมมือ มีประเด็นที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องนิทานคติธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนตามรูปแบบซิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 นั้นแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนตามรูปแบบซิปปาการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความคิด และการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆด้วยตนเองในทุกด้านอย่างเหมาะสม มีส่วนร่วมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนักเรียนแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก และยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ของ ทิศนา ขัมมณี (2542, หน้า 10-11) ที่กล่าวว่า กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง (construct) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ (interaction) ทางสังคมกับบุคคล และแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกาย (physical participation) โดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางกายเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่าง (process learning) ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการพัฒนาตนเอง เป็นต้น และการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ (application) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน ได้รับประโยชน์จากการเรียนและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนเองไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆที่หลากหลายได้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอัมพา บุษศิริรักษ์ (2544, หน้า 5-28) จตุพร เจริญวัย (2545, บทคัดย่อ) สุदारัตน์ สุทธิชาติ (2547, บทคัดย่อ) ที่พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องนิทานคติธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 นั้นแสดงว่าวิธีสอนแบบร่วมมือ ตามแนวคิดของ อารมณ์ ใจเที่ยง เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน มีการเรียนรู้เป็นกลุ่ม เป็นการนำนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันมาทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยๆ ทำให้นักเรียนที่เก่งได้ให้ความช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่า ในขณะที่เดียวกันนักเรียนที่เรียนอ่อนก็พยายามปรับปรุงทักษะของตนเองให้ดีขึ้น และมีการเสริมแรงนักเรียนกลุ่มที่ทำกิจกรรมได้ดี ส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและการทำกิจกรรม เพราะการที่นักเรียนเป็นผู้กระทำและได้รับ

การเสริมแรงจะยิ่งทำให้นักเรียนมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมซ้ำเดิมอีก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ เบขุนทด (2544, หน้า 53-55) ประพันธ์ สังข (2551, หน้า 131-136) ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนการสอน แบบร่วมมือโดยใช้กรณี ตัวอย่าง มีทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนิทานคติธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนตามรูปแบบซิปปา กับการสอนแบบร่วมมือ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เพราะว่ารูปแบบการเรียนการสอนทั้งสองแบบเป็นการสอนที่มีรูปแบบ และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญกล่าวคือ การจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบซิปปา เน้นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยมี ขั้นตอนการสอนที่สามารถนำไปใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน โดยวิธีนี้สามารถใช้วิธีการและกระบวนการที่หลากหลาย ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน มีการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณ 3 – 6 คน ซึ่งมีความสามารถแตกต่างกัน สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ สมาชิกต้องมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการหลักๆ ได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพันธ์ สังข (2551, หน้า 131-136) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้กรณี ตัวอย่าง เพื่อฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้กรณี ตัวอย่าง มีทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีค่าระดับการคิดวิเคราะห์อยู่ที่ระดับการสังเคราะห์ข้อมูลและ สุกภาพ รัตน์น้อย (2546, หน้า 76-77) ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่มี ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยทำการศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ และกลุ่ม ควบคุมได้รับการสอนตามปกติ มีการประเมิน 3 ฝ่ายคือ ตัวนักเรียนเพื่อนในกลุ่ม และครูทำการประเมิน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ด้านเจตคตินิทานคติธรรมเจตคติต่อนิทานคติธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนตามรูปแบบซิปปา กับการสอนแบบร่วมมือไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ วิธีการสอนตามรูปแบบซิปปา กับการสอนแบบร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

เน้นการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาเหมือนกัน ซึ่งครูผู้สอนได้สร้างความคุ้นเคยและสัมพันธภาพที่ดีต่อนักเรียน จึงทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นกันเอง และผู้เรียนมีอิสระในการค้นหาคำตอบ มีการเสริมแรง ชมเชย และให้รางวัลเมื่อนักเรียนทำงานเสร็จและถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยครูเป็นที่ปรึกษาและสนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสค้นหาคำตอบร่วมกันกับกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนคลายความวิตกกังวลต่อการเรียนไปได้เป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544, หน้า 96) กล่าวว่า เจตคติ เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวอาจจะเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของ สภาพการณ์ เหตุการณ์ เป็นต้น เมื่อเกิดความรู้สึกบุคคลนั้นจะมีการเตรียมพร้อมเพื่อมีปฏิกิริยาตอบโต้ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งตามความรู้สึกของตนเองศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545, หน้า 138) กล่าวว่า เจตคติ เป็น สภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและสถานการณ์ต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และสภาวะความพร้อมทางจิตนี้จะต้องอยู่นานพอสมควรซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรพันธ์ บุญเรือน (2544, บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอานวยศิลป์ จำนวน 16 สัปดาห์ ผลการวิจัย นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบชิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนแบบชิปปาสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมวุฒิ ชัยกิจ (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยการจัดการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบ่งกลุ่มคณะผลสัมฤทธิ์และการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยการจัดการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบ่งกลุ่มคณะผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยการจัดการเรียน แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบ่งกลุ่มคณะผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมียร์ส (Mears, 1996) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเกรด 12 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มคณะผลสัมฤทธิ์ และกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ สูงกว่ากลุ่มควบคุม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปาและแบบร่วมมือครูควรใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกเวลาเรียนในกรณีกิจกรรมไม่เสร็จภายในชั่วโมงที่ตั้งไว้

1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา และ แบบร่วมมือ ครูควรใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะแสดงความคิดเห็นและร่วมอภิปรายคิดหาคำตอบในกลุ่ม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มความสามารถ และครูควรทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ไม่ใช่ผู้คอยออกคำสั่งและพยายามสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และหากพบว่ามึนักเรียนคนใดไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม ควรริบหาสาเหตุและทำการแก้ไข

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีสอนรูปแบบอื่นๆ กับวิชาภาษาไทย เพื่อให้เกิดความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรทำการศึกษาผลระยะยาวของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนนี้ เพื่อศึกษาความคงทนและประสิทธิภาพของการเรียนรู้

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบนี้กับตัวแปรอื่น เช่น ความสามารถในการแก้ปัญหา หรือ แรงจูงใจในการเรียน เป็นต้น